

भ० च्छयेत्यादि । कपिः सुग्रीवः किष्किन्धाद्रिसदा वालिना अत्यर्थं
निष्पिष्टः पीडितः अतएव क्लान्तः सन् कोष्णं ईषदुष्णं उचक्रुसन्
द्रुतं शीघ्रं च्छयमूकं अगात् गतवान् मृगसदृक् पलायने द्रुतगम
नात् मृगतुल्यः किपि सदृक् सदृशवत् किखिभिर्वानरोभिरिष्यत
इति इन्धेज्यन्तात् घञलनटइति अल् निपातनात् किखेः किष्का
देशः किं किं दधातीति किष्किन्धेत्यन्ये किष्किन्धामूर्द्धन्यवकार
वती यकारोपान्तापि किष्किन्धेति ओपतिः किष्किन्धा गुहा
तदुपलक्षितोऽद्रिस्तत्र सीदतीति चासुसिति किप् ॥ १२० ॥

कृत्वा वालिद्रुहं रामो मालया सविशेषणं । अङ्ग
दस्वं पुनर्हन्तुं कपिनाक्काययद्रणे ॥ १२१ ॥

ज०म० कृत्वेत्यादि । वालिद्रुहं सुग्रीवं वालिनं द्रुह्यतीति सत्सित्या
दिना किप् मालया सविशेषणं सचिह्नं कृत्वा भेदपरिज्ञानार्थं
रामः अङ्गदस्वं वालिनं अङ्गदं सूतइति पूर्ववत्किन् ओस्सुपीतिः
यणादेशः तं रणे हन्तुं कपिना सुग्रीवेणाक्काययत् अभिभवं
कारितवान् कयतेर्हेतुमसिचि शाक्रेत्यादिना पुक् ॥ १२१ ॥

कृत्वेत्यादि । वालिद्रुहं सुग्रीवं वालिभेदज्ञानाय मालया
सविशेषणं सचिह्नं कृत्वा रामोऽङ्गदस्वं वालिनं रणे हन्तुं कपिना
सुग्रीवेण पुनराक्काययत् आक्कानमकारयत् घोऽजौजेरित्यादौ
अखादनीक्रन्दायशब्दायक्कादेति वर्ज्जनात् ज्यन्तस्य कर्त्तुः कपेर्न
कर्त्तृत्वं शाक्कासाक्रेत्यादिना यन् अङ्गदं सूते जनयतीति चासु
सित्यादिना किप् कव्याद्यनेकाचइति वत्वं वालिने द्रुह्यतीति
पूर्ववत् किप् ॥ १२१ ॥